

Z OBSAHU:

KAREL GOTT • ILLE • TATA BOJS • ČESKÉ SRDCE
TOMMY INDIAN • K.T.O. • LEONA MACHÁLKOVÁ
TOMÁŠ HANÁK • LIBOR PEŠEK • LUBOMÍR BRABEC

KAREL GOTT LIVE

Loňské podzimní koncertní show Karla Gotta vychází na 2DVD!

Turné Karla Gotta k albu Doteč lásky se stalo dosud vůbec nejvýpravnější tuzemskou pódiovou show.

Šestnáctikoncertní šňůra po Čechách, Moravě a Slovensku trvalo od října do prosince roku 2012. Na koncerty Karla Gotta s hosty Monikou Absolonovou, Gabrielou Gunčíkovou a Dashou se přišlo podívat 80 086 diváků. Vedle tuzemských fanoušků Karla Gotta se na vystoupení vypravili i jeho příznivci z Německa, Rakouska, Švýcarska, Polska, Ruska, Itálie, USA a Kanady.

Na každém z koncertů se podílelo 80 osob, najelo se bezmála 7 000 kilometrů. Techniku a 1 700 židlí vozily čtyři kamiony. 15 techniků začínalo v 19 hodin den před začátkem koncertu stavět scénu a pracovali ve dvou směnech. Polovina stavěla, polovina odpočívala. Střídali se po 8 hodinách. Scénu osvětlovalo 5 osvětlovačů a nazvučovalo 5 zvukařů, o videoprojekce se staraly 3 osoby.

Karel Gott dostal na každém z koncertů okolo 30 kytic, během celého turné jich bylo bezmála pět set. Nečekanými dárky, které vedle květů, bonboniér a alkoholu dostal, byly boxerské rukavice podepsané samotným Mohamedem Alim, kniha Slavné ženy o mužích a tanga, které obdržel od mladé blondýnky v Olomouci. „Mám pocit, že tahle noc bude ještě hodně dlouhá,“ pronesl s úsměvem na tváři Karel Gott k publiku poté, co je převzal.

Nezapomenutelnou atmosféru posledního koncertu turné 2012 v O2 Areně zachytily televizní kamery. Téměř tříhodinový audiovizuální záznam přináší mnoho nezapomenutelných hitů Karla Gotta, ale také písně

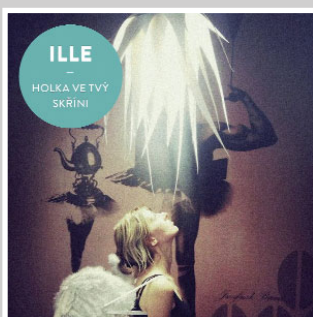
SU 7125-9

Foto © Martin Polák

zřídka zařazované či dokonce vůbec nikdy předtím živě nezpívané. Vedle písní Sny bláznivý, Muzika, Má první láska se dnes vdává, Stokrát chválím čas, Za lásku pálím svíci, Bum, bum, bum, Léto jak má být, Zvon snů, Jdi za štěstím, Včelka Mája, Lady Carneval

a mnoha dalších tutovek přišla řada také na novinky. Novinkové Party, S ní, Podezírání, S tebou vždycky přijde máj nebo Nic nás nezastaví jsou evergreenové světové melodie s českými texty napsanými nejčastěji přímo pro Karla Gotta.

Původní televizní záznam byl pro toto 2DVD rozšířen na celkem 45 písní, upraven a doplněn o bonusy: sólová vystoupení hostů a jeden unikátní klip na píseň Party.

VT 0020-2

ILLE HOLKA VE TVÝ SKŘÍNI PRVNÍ SINGL Z PŘIPRAVOVANÉHO DEBUTU

ILLE je hlavně zpěvačka a skladatelka Olga Königová. V roce 2005 se Olga přidala k hudební skupině Obří broskev, se kterou natočila alba Potápěči a Sever.

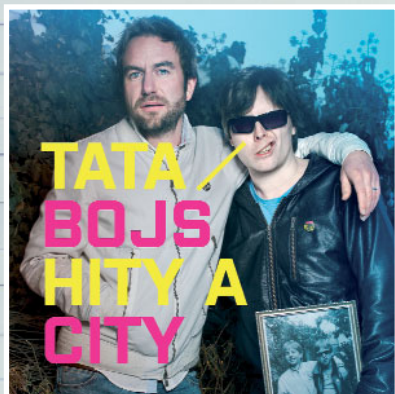
Během práce na první z desek se seznámila s producentem Dušanem Neuwerthem a společně s ním nahrála sólové EP V rekvizitách (2010).

Během dalších let se Olga obklopila vlastní kapelou nazvanou jednoduše ILLE a začala opět s Dušanem Neu-

werthem pracovat na debutovém albu Ve tvý skříni. Jádrem tvoří autorské skladby doplněné o písně spřátelených autorů a coververze songu „Ledňáček“ skupiny Vypsaná Fixa. Její frontman Márdi si v písni i zazpíval. Kromě něj na albu hostují například i Luboš Malina a Luboš Novotný z Druhé trávy.

Jedenáctipísnové album vydá SUPRAPHON v létě 2013.

TATA BOJS HITY & CITY aneb 25 LET

SU 6219-2

„Samozřejmě, když se kapela 25 let potácí po pódiích, tak už nemůže doufat, že se stane nejžhavějším objevem roku. Nicméně máme trochu výhodu v tom, že jsme začínali jako děti. Takže můžeme zrecyklovat náš slogan, který jsme poprvé použili v roce 1998, když jsme slavili desáté výročí: Jsme nejmladší 25 let stará kapela,“ komentuje jubileum kapely Tata Bojs Mardoša.

Foto © Salim Issa

Blížící se oslavy 25 let existence skupiny **Tata Bojs** z Hanspaulky dostávají dva zásadní vrcholy. Prvním z nich je dárek pro fanoušky v podobě dvojalba „hitovek a citovek“.

Jako **HITY A CITY** tak vychází kompilace největších singlových hitů skupiny na prvním CD a naopak pro druhý disk Milan Cais a Mardoša vybrali další důležité skladby z celé historie Tata Bojs. Ty jsou charakterizované jejich slovy jako „písň, o kterých si dodnes myslíme, že to jsou hity jak bříťva, ale z nějakýho záhadného důvodu jsme v tom zůstali sami“.

Poprvé vyjdou na tomto albu i některé speciální singlové verze a navíc letošní novinka, „recyklovaná“ verze hitu **Pěšáci** s Doubravánkem.

Jako zvláštní bonus je zde dále skladba **Strašidelná**, původně určená pro album **Ležatá osmička**, ale dokončená až letos na jaře ve studiu Sono. „Je to typ písničky, u které nevíte, jestli se máte bát nebo smát. Doporučuju obojí. Shodli jsme se, že určitě bude mít své příznivce, ale možná ještě více odpůrců. A i ti příznivci si ji nepustí moc často. Když jsem dotočil „zpěv“ (dávám záměrně do uvozovek), lekl jsem se sám sebe,“ dodává na konto novinky Milan Cais.

HITY A CITY mapují vývoj Tata Bojs od prvních záznamů z počátku devadesátých let minulého století až do současnosti. Zastoupeno je každé album, včetně prvních nahrávek z MC debutu **Šagali šagáli**, **Josef Lada EP** i **Ukončete nás...!** a následného koncertního akustického alba **Nekonečná stanice**.

Další alba již patří k pilířům domácího hudebního dění posledního desetiletí.

Futuretro, **Biorytmy**, **Nanoalbum**, **Kluci kde ste?**, **Smetana** a poslední **Ležatá osmička** mají na svém kontě řadu výročních cen, bezpočet nominací na významné domácí hudební

ceny a navíc jsou Tata Bojs držitelé celkem deseti Andělů – Výročních cen Akademie populární hudby.

K tomu poznamenává Mardoša: „Dodrželi jsme koncepci tak, jak jsme ji navrhli. Na každém disku je rovná dvacítká skladeb. První „singlový“ disk je řazen chronologicky od nejstarších k nejnovějším písničkám. Ten druhý, „lahůdkový“ také, ale v obráceném pořadí! Takže od nejnovějších až po pravěk. Tím se uzavře pomyslný kruh naší kompilace/cyklace“.

ČESKÉ SRDCE PRVNÍ TŘI

České srdce vydává na svátek slunovratu
21. 6. 2013 v remasterované podobě komplet
prvních tří alb. Toto 3CD kapela pokřtí
na festivalu Okoř se štávou.

SU 6218-2

Foto © archiv

V první polovině 90. let byla skupina České srdce zásadním fenoménem v oboru spolupráce domácích hudebníků se světovými hvězdami world music. Jejich písničková východiska, doplněná třeba bretaňskými či irskými tradicemi, byla populární u nás i na jejich zahraničních koncertech. Právě dvacet let od vydání asi nejdů-

ležitějšího alba, tedy Srdce z Avalonu, bylo impulzem k reedici první části historie dosud stále úspěšně fungující kapely. „Prohraboval jsem se ve starých fotkách a to vždycky vrátí trochu zpět...vzpomněl jsem si na ty úplně začátky, kdy jsme vydali první album, které jsme křtili v Lucerně, hned po našem prvním hraní

v Holandsku. Byla to skvělá doba, bolševik byl pryč a my jsme si vlastně už mohli úplně dělat, co chceme,“ vzpomíná Michal Šenbauer, který s Pavlem Kučerou, Karlem Holasem a Ondřejem Muchou stáli na začátku české folkrockové cesty k původně anglo-sasko – skotsko-irské muzice. Michal Šenbauer dál vzpomíná:

„U druhého alba Srdce z Avalonu jsme poprvé navázali spolupráci s legendou keltské hudby Alanem Stivellem, se kterým jsme spolu s Karlem Holasem hráli v rámci jeho evropského turné. Nazval bych to mystičtějším obdobím, které se přehouplo do třetího alba. To obsahuje coververze světových hitů, které vznikaly živě v období, kdy jsme většinu času trávili v Bretani na turné s Alanem a občas jsme si zahráli i v bretaňských hospodách. Jsem rád, že tyto alba vycházejí dohromady. Myslím, že patří k sobě, jsou to naše První tři,“... uzavírá svoji bilanci Šenbauer.

3CD skupiny České srdce s příznačným názvem První tři obsahuje: remasterovaný debut **České srdce** (1991), který byl velmi nadějným vykročením, album **Srdce z Avalonu** (1993) svým způsobem opus magnum (včetně velmi úspěšného singlu *Holčičko neplač*) a CD **Pohřebiště hitů** (1994), jenž v opozici k lehce ironickému názvu je odvážným střetnutím s repertoárem U2 nebo Simple Minds.

Zajímavostí je, že tato kompilace nabízí vůbec poprvé eponymní LP České srdce ve formátu CD: ač bylo kdysi přichystáno do výroby, včetně dvou písní navíc, nikdy nevyšlo.

Všem nahrávkám se dostalo aktuálního remasteringu.

Křest 3CD proběhne 22. června na festivalu Okoř se štávou 2013. Jde o předznamenání podzimního vydání nového studiového alba a také oslavy pětadvacátého výročí, které čeká kapelu v příštím roce.

Michal Šenbauer

Foto © archiv

TOMMY INDIAN MOON DREAMER

Foto © Jiří Turek

Thomas Matthew Klika – zpěv, kytara
 Josef Štěpánek – kytary
 Petr Tichý – klávesy
 Jan Lstibůrek – baskytara
 Armin Effenberger – vokály, klávesy
 David Landštof – bicí

Spojení alternativy, popu a folku je ve světě sice už několik let jedním z hlavních trendů, v Česku se ale objevuje jen výjimečně. Změnit to hodlá kapela Tommy Indian, ve které se s Čechoameričanem Thomasem Mathewem Klikou sešel výkvět české muzikantské scény. Již 22. června vydají v digitální podobě svoje debutové album, jenž nazvali Moon Dreamer. Bude k mání v digitálních servisech jako je iTunes, Supraphonline nebo MusicJet.

SU 6218-2

Supraphonline
 ONLINE ČECHOD S ČESKOU HUDBOU

Co je na písničkách z alba Moon Dreamer nejlepší?

Effenberger: Nejlepší je jejich opravdovost, autentičnost. Je to směs indie, popu, rocku, country, elektroniky a folku. Písničky mají lehkost. Thomas má jako interpret to, co má většina zpěváků, kteří mě baví. Mám na mysli třeba Boba Dylana nebo Davida Gahana z Depeche Mode. Oni i on jsou omezeni svým charakteristickým projevem. Cokoliv ale zazpívají, vždycky to budou oni, bude v tom jejich charakteristická melodika. Thomas je svůj. Do jisté míry je jako zpěvák i melodik technicky omezený, pokaždé je ale osobitý. Vždycky pro mě byl zajímavý, byla jen otázka času, kdy vzniknou písničky, do kterých by jeho interpretace dokonale padla.

Jak skupina Tommy Indian vznikla?

Klika: Vznikla propojením mých a Petrových písniček s Arminovou produkcí, Pepovým kytarovým snem a Davidovou a Honzovou indiánskou živelností. Bylo to u totému v Arminově studiu. Ten totom vozíme na koncerty s sebou. Ale vážně. Baví nás to spolu. Zjistili jsme, že se báječně doplňujeme. Jsme individuality, které se dokáží vzájemně respektovat a inspirovat, což je pro nás samotné překvapení.

V Tommy Indian se sešli zkušení muzikanti. Jak jste se našli?

Tichý: Nemuseli jsme se hledat moc složitě. Stačilo jen použít ve správný čas ta správná čísla v našich mobilních telefonech. A jelikož jsme byli v ten moment všichni naladěni na podobnou vlnu, byla to už jen otázka dní, kdy jsme se sešli ve studiu, o něco později ve zkušebně a nakonec i na pódiu.

V jakém časovém horizontu písničky vznikaly?

Klika: Vznikaly průběžně od mého dětství až po současnost. Některé jsou více než deset let staré a poslední jsem napsal přímo ve studiu.

Foto © Jiří Turek

► **Tichý:** Thomas se narodil v Americe a prožil tam podstatnou část svého života. Příběhy, které prožil, tvoří kostru alba. Jeho angličtina netáhá za uši. To je asi základ, na kterém jsme začali stavět. A výsledkem je Moon Dreamer.

Zabodovali jste ve dvou světových hudebních soutěžích, v International Songwriting Competition 2013 a Unsigned Only. Čeho přesně jste v nich dosáhli?

Tichý: Obě probíhají celosvětově po internetu a mají dlouhou tradici. V International Songwriting Competition jsme soutěžili s písničkou Slow Slow Slow. Prošli jsme předvýběrem z dvaceti tisíc nahrávek z celého světa a dostali jsme do užšího výběru, kde už rozhodují světové hudební osobnosti. Jsou mezi nimi Jeff Beck, Tom Waits, Robert Smith, Mark Foster, Suzanne Vega a další. Skončili jsme mezi patnácti vítěznými písničkami v hlavní kategorii. Byli jsme mezi nimi jediní z Evropy. Je třeba dodat, že to pro nás není výsledek, ale další motivace.

Thomasi, autorem textů jsi ty. O čem jsou?

Klika: Je to můj příběh o tom, jak jsem se přestěhoval ze Spojených států, kde jsem se narodil, do České republiky. Zpívám také o tom, jak jsem se musel adaptovat, jak jsem musel s některými věcmi bojovat, zvykat si na ně. Je to ale i o tom, že se mi po některých lidech v Americe stýská. Písničky na Moon Dreamer mají chronologickou návaznost. Je to koncepční album složené z autobiografických prvků. I v minulosti jsem se vždy snažil držet nějakého základního tématu, což, myslím, budu dělat i nadále.

Jaké jsou ambice kapely Tommy Indian?

Effenberger: Netlačili jsme na to, aby se album dostalo mezi lidi co nejrychleji. Dali jsme mu čas. Ten přišel nyní. Tommy Indian má svůj příběh a určitě i ambice. Jsme nová kapela, která má přesah do různých světů, do kterých chceme vzít co největší počet fanoušků. Jsme kapela, která vydává zbrusu nové debutové album a je připravená si ho s fanoušky na koncertech pořádně užít.

Klika: Myslím si, že každý člověk, který skládá hudbu a vystupuje, nějaké ambice má. Podle mě by každý muzikant chtěl být jednou tak velký, jako jsou Beatles nebo U2. Přiznávám, že jsem cílevědomý a chtěl bych s touhle kapelou dosáhnout co nejvíce.

Jak vznikl název Tommy Indian?

Klika: Petr nás jednoho dne pojmenoval Tommy Indian, protože všichni toužíme po svobodě a nekončících hudebních prérkách. Fascinovaly nás také westernové příběhy a filmy.

Tichý: No, a Tommy je malý Thomas – indián.

Co ten název reprezentuje?

Klika: Malého odvážného kluka, který věří, že dokáže cokoliv. Indiánská členka symbolizuje velikost světa. Členka a hudba je pro něho i pro mě svoboda a nejsilnější zbraň.

K. T. O. KAMARÁDI TÁBOROVÝCH OHŇŮ JE NÁM PADE!

Kultovní trampská kapela oslavuje jubileum vzniku vydáním 2CD...
18. září pokračují oslavy slavnostní koncertem v Lucerně s mnoha hosty.

František Hacker a Vladislav Morava spolu hráli už od roku 1961, o dva roky později k sobě přibrali Františka Turka – a byli tři. Vystupovali pod názvem „Hacker, Morava, Turek“, na žádném oficiálním názvu se totiž nemohli shodnout. Jednou ale, když šli zase na nějaké vystoupení, jim pořadatel řekl, že jako trvale hrající kapela by měli mít název. Jejich kamarád a tramp Jarda Krejčí, tehdejší šerif společenství K.T.O., povídá: „Tak se jmenujte K.T.O., když jste naši.“ A rázem měli jméno K.T.O., tedy Kamarádi táborových ohňů. Franta (Hacker) a Vláša (Morava) hráli na kytary a zpívali, Franta (Turek) hrál na ukubano, které mu podle jeho vlastního návrhu postavil Přemysl Špidlen, houslový mistr světového formátu. Franta byl hvězda, hrál na banjo po „formbyovsku“ a měl neuvěřitelný styl. Jejich muzika tak dostala jiný, nový „šmak“.

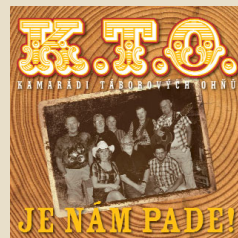
Od konce roku 1969 hraje skupina ve větším nástrojovém a vokálním

obsazení, když odešel banjista Turek, ale sestavu doplnili hned tři hudebníci od Mustangů – Zdeněk Skarlandt, Petr Třebický a Václav Věbr. Karel Vlach, kapelník slavného bigbandového orchestru, říkal: „Jdu si poslechnout hadráčky“. Měl jejich vokály moc rád, ale utahoval si z nich, že nemají na jevišti pořádné šaty. Počátkem sedmdesátých let natočili K. T. O. s původním hostem Fery Friedrichem dvě LP desky. Americká ambasáda je poslala do Nashville, TN, USA., a co se nestalo: K.T.O. dostali pozvání na světový country festival! V roce 1972 se pak v Riegerových sadech konal koncert a potlach pro 1500 trampů, objevil se tam i Waldemar Matuška. Oslovil Frantu jako kapelníka K. T. O., jestli by se nemohli spojit. Pláclí si na to a od té doby s nimi zpívala i Olina (Olga Blechová-Matušková). Walda se rozhodl pro společné účinkování, přestože skupina K. T. O. měla v době normalizace zákaz působení v Čs. televizi i v Čs. rozhlasu a nebyla prezentována v novinách a časopisech.

V roce 1974 přišel do kapely bubeník Miloslav Žižka. V letech 1975, 1978, 1980 a 1983 se pak zúčastnili country festivalů v USA. Byla to podivná situace: do ciziny sice směli, ale v Čechách se o nich vůbec nemluvalo. Poslední výjezd do Ameriky v roce 1983 už byl bez Vládi Moravy, který o dva roky dříve odešel z republiky. Po emigraci Waldemara a Oliny v roce 1986 nastala těžká doba zákazů a odmítání sdělovacími prostředky a pořadateli. To mělo samozřejmě také dopad ekonomický a vše se promítlo i do osobních vztahů. Ale to by nebyli kovbojové z K. T. O., aby se nepokusili prostřílet se dál. Koncem roku 1986 do kapely přibrali Miloslava Tottera, hrajícího na foukači harmoniku a Danu Hackerovou, zpěvačku, která (s mateřskou pauzou od roku 1992 do roku 2007) s nimi zpívá stále. V roce 2006 odešel M. Totter, čtyři roky nato se objevil kapelový benjamínek, foukačkář a zpěvák Jean Valajanis: a tak hrají dodnes!

2CD „K.T.O. JE NÁM, PADE!“ obsahuje celkem 52 písniček z období let 1969 až 1992.

Skupina K.T.O. oslaví půl století činnosti slavnostním koncertem v pražské Lucerně 18. září 2013. Blahopřát přijde mnoho hostů i zakládající člen Vladislav Morava, či Olga Matušková se synem.

SU 6222-2

LEONA MACHÁLKOVÁ ZA VŠECHNO SE PLATÍ

Leona Machálková patří už po léta k oblíbeným českým zpěvačkám. Většina z nás si ji asi spojí s muzikálem, počet inscenací, ve kterých účinkovala a účinkuje, je opravdu úctyhodný. Není to ovšem jen muzikál, kde Leona exceluje; doma je prakticky ve všech hudebních žánrech od jazzu po popík.

V Supraphonu právě vychází CD Leona Machálková: Největší hity, které zmíněné oblasti mapuje. Rozhodně tedy je co poslouchat...

K vašemu aktuálnímu albóvemu výběru: v čem se liší od předchozí bestovky z roku 2009?

V podstatě se opírá o všechny hitové singly, písničky z muzikálů, ve kterých jsem účinkovala, přichází ale také s písničkami, které na posledním výběru nebyly, například Lásky má žije dál, kterou mi do představení Jack Rozparovač napsali Vašo Patejdl s Eduardem Krečmárem. A také se na CD objevuje moje novinka Měj mě rád...

... a taky tu je písnička Den, kdy se vrátí láska k nám. To byl obrovský hit především v době vysílání seriálu Pojišťovna Šťěstí; jak jste tuhle popularitu vnímala a co to s vámi dělalo?

Písnička se mi líbila na první poslech a to je vždycky dobrá zpráva. V její úspěch doufali nejen autoři hudby – dvojice ORM –, ale také režisér seriálu pan Jiří Adamec, který hodně „potrápil“ textaře Zdeňka Rytíře. Zdeněk dělal nové a nové korekce textu, až to bylo „ono“. Domnívám se, že i mně s Petrem Kolářem písnička sedla, nazpívali jsme ji s chutí a konečnou si ji s chutí rádi

zaspíváme kdykoli máme příležitost. Doufám, že sláva písničky i seriálu s mým charakterem nic neudělala.

Table píseň je skutečně skvostná s právem na samostatný netelevizní život; myslíte si to taky? Co všechno v ní, podle vás, je?

Výjimečná je v konstelaci všech, prostě nám to sedlo a seplo. Jak se

říká, řetěz je tak silný, jak je silný jeho nejslabší článek, a náš řetěz je z vyrovnaných článků.

Jak je Petr Kolář jako pěvecký partner?

Petr je vynikající zpěvák. Jeho kvality jsem zaznamenala dávno a upozornila jsem na něj Karla Svobodu, do kterého jsem hučela, ať mu nabíd-

ne spolupráci. Vyšlo to a Petr nepromarnil svoji šanci.

A nadějeme se nějakého dalšího vašeho účinkování v TV či filmu?

Momentálně se připravuji na několik velmi pěkných a dá se říci i prestižních televizních příležitostí, které mě ještě do léta čekají. Budou to vždy živá vystoupení s vynikajícími orchestry, jako jsou Big Band Felixe Slováčka či Boom Band! Jirky Dvořáka. Mí fanoušci se mohou těšit na záznam narozeninového koncertu Felixe Slováčka z Lucerny, na koncert Královny popu z Hudebního divadla v Karlíně či na mé vystoupení s Boom Bandem! v přímém přenosu ze Zlaté hokeyjy v Karlových Varech.

Asi nebylo jednoduché vybrat z množství vydaných desek repertoár na jedno CD; pomáhal vám v tom někdo?

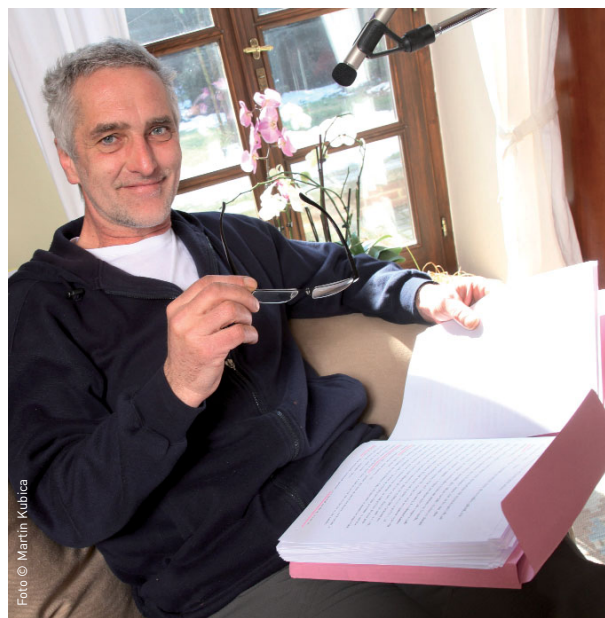
Při výběru jsem komunikovala s Michalem Mákou z vydavatelství Supraphon, se kterým spolupracuji léta, a dá se s určitostí tvrdit, že jsme na společné vlně. Máme shodné názory, tudíž k finálnímu výběru jsme dospěli hladce.

V jaké fázi příprav je vaše nové album?

Nové album je ve fázi vzniku nových písniček, psaní aranžů, diskusí o textech. Vzniká plynule, žádný kvapík.

SU 6123-2

DVĚ OTÁZKY PRO TOMÁŠE HANÁKA

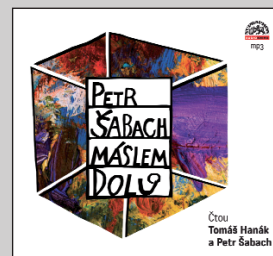
Tomáš Hanák načetl knihu Petra Šabacha Máslem Dolů, kterou na CD nyní vydává Supraphon.

Tomáši, co se vám líbí na poetice knih Petra Šabacha?

Normálnost. Prachobyčejnost prostředí, postav i jejich jazyka. Tragikomičnost, nebo spíš komitragičnost příběhů, po kterých se mi stýská, protože mě osobně život zavál – nebo jsem se nechal zavát? – do umělých, mediálních světů. Čtu, skvěle se bavím... a jsem krapet smutný.

Jaká byla spolupráce s Petrem Šabachem při nahrávání audioknihy?

S úlevou jsem se přesvědčil, že Petr je takový, jako jeho knížky. Je slavný, ale drží se „daleko od ječícího davu“. Během natáčení jsem žádal o cigaretovou pauzičku častěji, než by má nikotinová závislost vyžadovala – samozřejmě proto, abych slyšel další Petrovy historky a vzpomínky. S jakou – až masochistickou – rozkoší užívá zprofanovaných slov či slovních spojení! Nu, bylo mi ctí... Petrův zdar!

SU 6177-2

LIBOR PEŠEK THE GOLD COLLECTION

Foto © Jana Pertáková

Dirigent, který šíří slávu české hudby daleko za hranice naší země, právě slaví osmdesátku. Žák Václava Smetáčka a Václava Neumanna začínal s jazzem a poté během své (stále nekončící) kariéry prošel mnoha komorními i symfonickými tělesy (Komorní harmonie, Sebastian orchestr, Česká filharmonie, Slovenská filharmonie, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK, Královská filharmonie Liverpool, Český národní symfonický orchestr).

K narozeninám významného dirigenta vydává Supraphon pod názvem The Gold Collection více než pětihodinový výběr z jeho nahrávek.

Jak jste přijal myšlenku dramaturgie Supraphonu, že k vašemu jubileu vydá výběr v kompletu 4 CD!

Velmi mě to zaskočilo a současně dojalo. Nikdy jsem nečekal, že se něco takového přihodí. S tou myšlenkou přišel sám Supraphon. Tenhle komplet mě moc těší, obzvláště proto, že pokrývá nejkrásnější období mého nahrávání. Takže opakuji: velká radost!

Kompilace obsahuje nahrávky z let 1981 – 1989; pak, jako šéfdirigent v Liverpoolu, jste už asi nahrával pro zahraniční firmy...

Je to tak, od přelomu 80. a 90. let, jsem v Liverpoolu hodně nahrával pro jiné firmy, se kterými měla liverpoolská filharmonie smlouvu. Uvedené supraphonské období pro mne ale bylo báječnou dobou. Byl jsem tehdy druhým dirigentem České filharmonie, přičemž její šéf Václav Neumann byl ohromně velkorysý člověk: dával mi příležitosti k nastudování velkých kompozic, například Sukových symfonických skladeb. Takže tohle necelé desetiletí pro mě bylo opravdu velmi šťastným obdobím.

Zároveň šlo tehdy o jednu z prvních nahrávek pořizovaných u nás na digitál; uvědomoval jste si to a přizpůsoboval jste nové technologii způsob nahrávání?

Ano. Ten přechod byl opravdu zvláštní. Než jsme si zvykli na nový zvuk, připadal nám tak trochu cizí, trochu... jak bych to řekl? ... neznámý. Ale mělo to jednu ohromnou výhodu: celý repertoár se točil znova! Kdy se vám to stane?

Vzpomínáte si na svoji první nahrávku pro Supraphon?

To víte, že si na ni vzpomínám! Bylo to v roce 1961 ve studiu Domovina, točila se deska s Mozartovou velkou serenádou B dur pro dechové nástroje a kontrabas. Byl to pro mě obrovský zážitek.

Celým vašim jubilejním čtyřcédéčkem prolíná hudba Josefa Suka. Čím je pro vás tenhle skladatel?

Josef Suk je centrálním bodem zájmu mých posledních desetiletí. Dopracoval jsem se k tomu, že jsem měl možnost jeho velká díla dirigoval; to se každému nepoštěstí. Musíte mít orchestr, který je technicky schopný taková díla hrát, a sám musíte umět takové kompozice správně pojmout. Ty skladby jsou velké, složité a nádherné; tak abyste něco nepokazil.

Během svého jedenáctiletého působení v Liverpoolu jste hodně propagoval českou hudbu; slyšeli na ni Britové?

Ano, a žádali ode mne další a další české skladby. Sukův Asrael, kterým jsem tam své působení zahájil, je naprosto uchvátit, a chtěli slyšet od tohoto skladatele prakticky všechno. Taky jsme tam nahráli všechny jeho velké symfonie, ale oni chtěli další od jiných komponistů, tak jsme hráli Nováka, Janáčka, Martinů... Zájem o českou hudbu tam byl obrovský, ani jsem to takhle neměl v plánu – to se prostě přihodilo.

Z rukou královny Alžběty II. jste obdržel Řád Britského impéria. Co to pro vás znamená?

Je to zvláštní. Nikdy jsem nečekal, že by se něco takového mohlo přihodit, a když se to stalo, byl jsem z toho docela... ztřemovaný. Myslím z toho předávání, protože na tyhle věci nejsem stavěný. Ale musím vám říct, že mě to hřeje; lhal bych, kdybych tvrdil, že mi to je jedno.

A taky jste dostal vysoký český řád. Dá se říct, které ze jmenovaných vyznamenání je pro vás víc?

Obojí je pro mě nejvíc. Tu českou medaili mi udělil Václav Havel, nejlepší prezident, kterého jsme měli, se kterým jsem se navíc od mládí kamarádil.

Během koncertu k vašim narozeninám v rámci festivalu Prague Proms převezmete Diamantovou desku za 635 000 prodaných zvukových nosičů – a to se týká jenom Supraphonu, jde tedy jen o výsek vaší nahrávací činnosti!

Tohle číslo jsem se dozvěděl teprve nedávno – a přiznám se, byl jsem z něj zaražený. Já na tyhle věci opravdu nemyslím, a když se přihodí, jsem z nich zaskočený. Ať se to týká všelijakých řádů a vyznamenání, o kterých už jsme mluvili, nebo Diamantové desky za takové množství prodaných nosičů. Ale bude to hezké – na ten večer se těším. A dělá mi to radost.

LUBOMÍR BRABEC 60

Kytarový virtuóz Lubomír Brabec u příležitosti kulatého životního jubilea převzal Diamantovou desku Supraphonu.

Jako interpret Supraphonu jste prodal skoro půl miliónu nosičů; co tomu číslu říkáte?

Jsem na to patřičně hrdý a pyšný! Málokomu se to ve vážné hudbě povede. Pro Supraphon jsem natočil přesně tisíc pět set šedesát minut hudby. Když si uvědomíte, že jsem natáčel také pro jiné společnosti, tak celkový počet prodaných CD je určitě hodně, hodně přes půl milionu.

Jak si obecně u nás stojí prodej klasiky?

Myslím, že klasika je hodnota, která se bude prodávat pořád. Je důležité si uvědomit, že klasické CD vydrží na trhu desítky let a stále je objevují noví a noví posluchači. Není to jako u pop music, kdy se hit musí prodat v prvním roce a pak po něm už většinou ani pes neštěkne.

Asi záleží i na tom, co CD obsahuje a jak je zabaleno...

Mám pocit, že nastala doba, kdy posluchači chtějí a nadále budou chtít co nejzávažnější komplexní nahrávky nejnáročnějšího repertoáru. Autorská CD obsahující jen jedno téma pro sólový nástroj či nástrojové sdružení. Pro klasické CD bude velmi atraktivní luxusní přebal s dokonalým a obsáhlým bookletem.

A zpátky k zájmu posluchačů, těch, kteří si klasická čedečka kupují; jak si v tomto ohledu stojíme?

Dobře, u nás to vůbec není špatné! Klasiku ve světě poslouchají ti vzdělanější, tak deset procent populace. U nás je to víc než patnáct! Buď máme vyšší procento vzdělanější populace, nebo je u nás klasika populárnější.

Jakou budoucnost má, podle vás, internetový prodej hudby a především klasiky?

Je skvělé, že Supraphon zřídil on-line servis Supraphonline. Internet umožňuje posluchačům, především těm mladším, dostat se ke starším nahrávkám, které jsou již na CD vyprodány, jejich nové reedice by nebyly ekonomické, anebo se na ně prostě jen tak zapomnělo. Tím se samozřejmě zvýší prodej a využití snímku. Na internetu mohou být nahrávky vážné hudby po léta, protože stárnou jen pomalu, a když už jsou doopravdy staré, tak začnou být opět zajímavé. Podívejme se jen na nahrávky Emmy Destinnové nebo Váši Příhody! Nemyslím si však, že by klasické CD vyhynulo. Najde si vždy dostatek kupujících, kteří chtějí mít album v krásném obalu ve své knihovně.

Které své desky si vážíte nejvíc?

Nemám svého favorita. Myslím však, že některé desky se mně doopravdy povedly. Například Vivaldiho Koncerty pro sólovou kytaru. Stejně

tak Barokní kytarové koncerty, nebo album s Vivaldiho multikoncerty (Brabec – Stivín – Hudeček – Demétherová – Bárta a další s Pražským komorním orchestrem a dirigentem Gaetano Delogu). Ke všem těmto deskám jsem dělal já sám úpravy a realizace orchestrálního doprovodu i sólových partů. Nic jsem však neupravoval ve velmi zdařilé nahrávce slavného Concerta de Aranjuez, na jejímž základě jsem byl pozván rodi-

nou skladatele, abych tuto skladbu provedl ve Španělsku při stém výročí narození autora Joaquína Rodriga.

A vaše koncertní a festivalové plány?

Mám své dva koncertní cykly, na kterých mi doopravdy záleží. Jeden je v Praze ve Španělské synagoze a druhý v Plzni v Návštěvnickém centru Plzeňského Prazdroje. Ten pražský letos vstupuje do čtrnáctého

ročníku a ten plzeňský do osmého. V obou jsem jakýmsi hostitelem, kdy si společně zahrají s těmi nejrenomovanějšími umělci. Letos to budou například paní Gabriela Beňačková, Collegium Českých Filharmoniků, Jaroslav Tůma a jazzman Luboš Andršt. V poslední době stále častěji zvu i mladé nadějné interprety například Ivana Vokáče, Jana Mráčka nebo jiné laureáty významných soutěží. Mám pocit, že je mladým třeba pomoci.